



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 34. Testimonium de Apostolorum Martyrio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

Sæculum I.
A. C. 69.

senes. Hinc justitia, & pax fugata, ex quo timor Dei defecit, obscurata est fides, & nemo Leges sequi voluit, aut Jesu Christi præceptis obedire; sed mala desideria secutus est unusquisque, injustæ, & impiæ invidiæ cedens, per quam mors in hunc mundum intravit.

§. XXXIV.

Testimonium Martyrii Apostolorum.

Deinde plura exempla veteris Testamenti affert, ut pessimos effectus invidiæ demonstret, incipiens a Cain. Ad-
ditque: *Mittamus hæc exempla antiqua, & illustrissima nostri temporis inspiciamus, illorum nempe Athletarum, qui sub nostris oculis decertarunt. Propter invidiam, & æmulationem Fideles, & Justi, Ecclesiæ Columnæ, usque ad mortem crudelissimam persecutiones passi sunt. SS. Apostolos in mentem revocemus; propter invidiam injustam passus est Petrus, non semel tantum, aut bis, sed sæpius, & ita completo Martyrio, in sedem gloriæ sibi debitam, transivit. Propter invidiam Paulus suæ patientiæ pretium reportavit; postquam vincula septies tulit, virgis cæsus est, & lapidatus. Postquam in Oriente, & Occidente prædicavit; & totum mundum justitiam docuit.*

cuit. Tandem ad extrema Occidentis ^{Sæculum I.}
 veniens, sub Reſtoribus Martyrium ſu- ^{A. C. 69.}
 ſtinuit. Liberatus eſt ab hoc mundo,

& in locum ſanctum translatus, nobis
 patientiæ exemplum relinquens. His
 viris, quorum vita cæleſtis fuit, magna
 Eleſtorum multitudo juncta eſt, qui ex
 aliorum invidia opprobria, & tormenta
 paſſi, eximium nobis exemplum dederunt.

S. Clemens hic de Neronis perſecutione
 loquitur. Quod dicat, S. Paulum ad Oc-
 cidentis extremitatem veniſſe, ejus pro-
 fectionem in Hiſpaniam innuere videtur.
 Rectores vero, ſub quibus paſſum eſſe
 dicit, ſunt, qui, Nerone in Achaja degen-
 te, urbi præerant.

Tum Corinthios exhortatur ad pœ-
 nitentiam, a Noe omnium temporum ex-
 empla afferens. Fidelitatem, & obedi-
 tiam in Deum adducto Henoc, Noe, A-
 braham aliorumque exemplo commen-
 dat. Exhortatur ad charitatem, ſince-
 ritatem, & humilitatem ad Jeſu Chriſti,
 & Sanctorum veteris Teſtamenti exem-
 plum. Dei Beneficia ante oculos ponit,
 & his verbis pergit: *Æquum ergo eſt,* ^{n. 21. p. 102.}
ne a Dei voluntate declinemus, ſicut
transfugæ, ſed potius hominibus impru-
dentibus, & inſenſatis diſpliceamus, qui
ſe extollunt, & in ſermonis vanitate
gloriantur. Dominum Jeſum Chriſtum
timeamus, cujus ſanguine redempti ſu-
mus.

Sæculum I. *mus. Pastores nostros veneremur, senio-*
 A. C. 69. *res honoremus, juniores in timore Dei*
instruamus. Uxores nostras corripiamus,
ut castitas, amabilis illa virtus, in eo-
rum conversatione reluceat, sinceram
mansuetudinem ostendant, ex earum silen-
tio appareat, quod linguam suam mode-
rentur; charitatem suam non secundum
inclinationes suas, sed æqualiter omnibus
timentibus Deum exhibeant. Liberi no-
stri sint Christiane instructi; discant,
quanta vis humilitatis, & puræ chari-
tatis sit coram Deo. Quam pulchrum,
& magnum sit timere Deum; cum ti-
mor Domini potens sit salvare eos, qui
sanctè in puritate cordis vivunt; Deus
enim cogitationes, & desideria scruta-
tur. Spiritus ejus in nobis est, & cum
voluerit, auferet eum.

Tum S. Clemens in exhortatione ad
 Corinthios pergens, resurrectionis me-
 moriam inducit, & plura exempla dat ex
 ipsa natura traducta, inter alia exemplum
 Phœnicis; in quo sine examine commu-
 nem opinionem sequitur, tunc adeo re-
 ceptam, ut Tacitus eam in sua historia
 tanquam rem seriam referre non hæsit-
 averit. Ulterius S. Clemens pōtentiam,
 & bonitatem Dei repræsentat, gloriæ e-
 jus magnificentiam, Angelosque claman-
 tes Sanctus, Sanctus, Sanctus. Et hunc
 in modum prosequitur: *Nos igitur etiam*
congre-

n. 15. Tac. 6.
 annal. an.
 787.

n. 34. p. 107.

congregati, & uniti corde, fortiter u-
 no ore ad Deum clamemus, ut magnæ,
 & insignis promissionis fiamus partici-
 pes; ait enim Dominus: Nec oculus vi-
 dit, nec auris audivit, nec in cogitatio-
 nes hominis incidit, quanta bona præ-
 paraverit in se sperantibus. Quam
 prospera, & admirabilia sunt Dei dona!
 Charissimi fratres! vita cum immorta-
 litate, splendor cum iustitia, veritas cum
 libertate, fides cum fiducia, continentia
 cum sanctitate! & hæc omnia jam nunc
 comprehendimus; quanta ergo esse oportet
 ea, quæ sperantibus in se præparavit?
 Creator omnium, Pater sæculorum, fons
 sanctitatis? Ipse solus eorum pulchritu-
 dinem, & magnitudinem cognoscit. Om-
 nibus igitur viribus contendamus, ut ex
 eorum numero simus, qui sperant in eum,
 & promissorum simus participes. Quo-
 modo autem hoc efficiemus? Charissimi
 fratres! tunc nimirum, si ea quæramus,
 quæ Deo grata sunt; si, quæ divina
 voluntati concordant, adimpleamus; si
 semitam veritatis sequamur; & omnem
 injustitiam, avaritiam, contentionem,
 malitiam, fraudes, murmurationes, de-
 tractiones, impietatem, superbiam, vani-
 tatem, ambitionem ex cordibus nostris
 rejiciamus. Tumque: Hæc est via, cha-
 rissimi fratres! qua pervenimus ad JE-
 sum Christum Salvatorem nostrum, obla-

Sæculum I.
 A. C. 69.

Isa. 64. 4.
 1. Cor. 2. 9.

n. 36.

Sæculum I.
A. C. 69.

tionum nostrarum Summum Pontificem, qui nos gubernat, & fragilitatem adjuvat. Subjungit Jesu Christi laudes iisdem verbis, quæ initio Epistolæ S. Pauli ad Hebræos inveniuntur. Deinde ita profectur:

n. 37. p. 109.

Epistola
S. Clementis
Papæ.

Consideremus arma gestantes sub Principibus nostris; quam pulchro ordine, & subiectione mandantis jussa exequantur; non omnes sunt Præfecti, non omnes Tribuni, non omnes Centuriones, sed quilibet in suo ordine mandata Imperatoris facit, aut ejusdem locum tenentium. Majores non possunt subsistere sine minoribus, nec minores sine majoribus, sed singulis rebus usus suus est, & dependentia. Loquamur de corpore nostro; caput sine pedibus nihil est, nec pedes sine capite. Minimæ nostri particulae toti corpori sunt necessariae; omnes vero in unum conspirant, & conservationi totius sunt subordinatae. Totum ergo corpus vestrum in Jesu Christo conservetur, & unusquisque proximo suo subditus sit in eo gradu, in quem per gratiam positus est. Valens infirmum non negligat, infirmus valentem revereatur; dives det pauperibus, & pauper agat gratias Deo, quod dederit sibi hominem, qui suam inopiam sublevet. Sapiens ostendat sapientiam suam, non in sermonibus, sed bonis operibus; qui humilis est, sibi

sibi ipsi testimonium non reddat, sed ab alio accipiat. Qui puritatem carnis servat, ideo non infletur, sciens, quod donum continentiae a se non habeat. Reflectamus, fratres mei! quomodo formati fuerimus, & quomodo in hunc mundum ingressi sumus, quasi ex tumulo, & tenebris exeuntes. Qui creavit nos, induxit in mundum, ubi prius beneficia sua nobis præparaverat. Cum igitur tanta bona ab eo acceperimus, ad agendas gratias obligamur. Ipsi sit Gloria per Sæcula Sæculorum. Amen.

§. XXXV.

Ministerii Ecclesiastici ordo.

Cum hæc omnia clare cognoscamus, & scientiæ divinæ altitudinem perspiciamus, ordinate, quæ singulis nostrum Deus imposuit, faciamus. Fuit autem, ut suis temporibus oblationes, & officia exhibeamus, non negligenter, & nullo ordine, sed diebus, & horis constitutis; & ipsimet suprema sua voluntate ordinare placuit, quando, & a quibus hæc officia adimpleantur, ut sancte peracta sibi essent accepta. Illi igitur, qui suas oblationes constitutis temporibus ferunt, felices Deo placent, & non peccant cum legem Domini observent. Sunt peculiare functiones S. Pontifici, habent Sacrificatores locum sibi destinatum, est Levitis officium sibi proprium;